

Suuren valiokunnan mietintö 1/1995 vp

Hallituksen esitys laiksi yksityisistä teistä annetun lain muuttamisesta

Asian toisessa käsittelyssä eduskunta, jolle liikennevaliokunta on antanut asiasta mietinnön

n:o 4/1995 vp, on hyväksynyt hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen näin kuuluvana:

Laki

yksityisistä teistä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan yksityisistä teistä 15 päivänä kesäkuuta 1962 annetun lain (358/62) 94 §, sellaisena kuin se on 14 päivänä lokakuuta 1977 annetussa laissa (728/77),

muutetaan 93, 95—97 ja 109 §, sellaisina kuin niistä ovat 93 ja 96 § mainitussa 14 päivänä lokakuuta 1977 annetussa laissa ja 97 § osittain muutettuna mainitulla lailla, sekä

lisätään lakiin uusi 93 a ja 93 b § seuraavasti:

93 §

Valtion varoista voidaan valtion talousarviossa olevien, tähän tarkoitukseen osoitettujen määrärahojen rajoissa antaa vuosittain avustusta sellaisen autolla-ajokelpoisen yksityisen tien kunnossapitoon ja parantamiseen, jota koskevien asioiden hoitamista varten on perustettu tiekunta ja:

1) jolla on paikkakunnalla huomattava liikenteellinen merkitys; tai

2) joka on tarpeellinen pysyvän asutuksen pääsytienä vähintään yhden kilometrin matkalla ja jonka vaikutuspiirissä on vähintään kolme pysyvästi asuttua taloutta.

Valtionavustusta ei myönnetä tiekunnan tien kuuluvalle, pelkästään maa- tai metsätalouksikäytössä olevalle taikka pelkästään vapaa-ajan asuntoihin johtavalle tien osalle eikä myöskään asema- tai rakennuskaava-alueella olevalle tielle tai tien osalle.

93 a §

Edellä 93 §:n 1 momentissa tarkoitettujen avustusten enimmäismäärä on momentin 1 kohdassa mainitulla tiellä 75 prosenttia tien laskennallisista kunnossapitokustannuksista ja 2 kohdassa mainitulla tiellä 75 prosenttia tien sen osan las-

kennallisista kunnossapitokustannuksista, joka jää jäljelle, kun tien avustuskelpoisesta pituudesta vähennetään 100 metriä kutakin sen vaikutuspiirissä olevaa pysyvästi asuttua taloutta kohti. Laskennallisista kunnossapitokustannuksista säädetään tarkemmin asetuksella.

Lauttapaikan ja vuosittain purettavan sillan osalta avustuksen enimmäismäärä on 80 prosenttia ja talvitien osalta 65 prosenttia hyväksytävistä todellisista käyttö- ja kunnossapitokustannuksista.

Lauttapaikkojen ylläpitoon ja purettaviin siltoihin myönnettävistä valtionavustuksista voidaan maksaa yksityistiekunnille ennakkona enintään 80 prosenttia edellisen vuoden toteutuneista kustannuksista.

93 b §

Jos tie tai sen osa olosuhteiden muuttumisen vuoksi ei enää täytä 93 §:n 1 momentissa säädettyjä avustuksen saamisen edellytyksiä, avustus lakkautetaan.

Asema- tai rakennuskaava-alueella olevalta tieltä tai sen osalta avustus lakkautetaan sen jälkeen, kun kunta on 3 §:n 3 momentin mukaisesti ottanut tienpidon hoitaakseen tai kun kaavan voimaantulosta on kulunut viisi vuotta.

95 §

Kunta päättää sen varoista yksityisen tien tienpitoon myönnettävistä avustuksista, avustuksen ehdoista ja käytön valvonnasta samoin kuin yksityisen tien tekemisen tai kunnossapidon ottamisesta kokonaan tai osaksi kunnan suoritettavaksi.

96 §

Jos valtio tai kunta avustaa yksityisen tien kunnossapitoa tai kunta kustannuksellaan vastaa yksityisen tien kunnossapidosta, tien käyttämistä muuhun kuin tieosakkaiden hyväksi tapahtuvaan liikenteeseen ei saa kieltää. Säännöllisen liikenteen harjoittamiseen tiellä tarvitaan tällöinkin tiekunnan tai tieosakkaiden suostumus.

Milloin kunta on antanut avustusta yksityisen tien tekemiseen tai tehnyt tien kokonaan tai osaksi kunnan varoilla, on kymmenen vuoden ajan viimeisen avustuserän nostamisesta tai kunnan tekemän tietyön päättymisestä lukien noudatettava, mitä 1 momentissa on säädetty.

97 §

Valtionavustuksen myöntämisestä ja lakkauttamisesta päättää tiepiiri, jonka alueella tie tai suurin osa siitä on.

109 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

Tielaitos antaa valtionavustusta ja siihen oikeutettujen teiden pitoa koskevat ohjeet.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 199 .

Tämän lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin voidaan ryhtyä ennen lain voimaantuloa.

Yksityisten teiden tekemiseen ennen lain voimaantuloa myönnettyt harkinnanvaraiset avustukset maksetaan loppuun vuonna 1995 ja sitä ennen valtion talousarviossa myönnettyjen, käytettävissä olevien määrärahojen puitteissa. Avustusta saaneen tien käyttämistä muuhun kuin tieosakkaiden hyväksi tapahtuviin kuljetuksiin ei saa kieltää kymmenen vuoden aikana viimeisen avustuserän nostamisesta lukien. Säännöllisen liikenteen harjoittamiseen tiellä tarvitaan tällöinkin tiekunnan tai tieosakkaiden suostumus.

Mikäli yksityiselle tielle on maksettu valtion varoista avustusta tien kunnossapitoon vuonna 1995, tien käyttämistä muuhun kuin tieosakkaiden hyväksi tapahtuviin kuljetuksiin ei saa kieltää viiden vuoden aikana tämän lain voimaantulosta lukien. Säännöllisen liikenteen harjoittamiseen tiellä tarvitaan tällöinkin tiekunnan tai tieosakkaiden suostumus.

Tämän lain voimaan tullessa kesken oleva aikaisemman lain 96 §:n 3 momentissa tarkoitettu määräaika jatkuu, kunnes kymmenen vuotta on kulunut viimeisen avustuserän nostamisesta.

Aikaisemman lain nojalla tehty teiden kunnossapitoa koskevat valtionavustuspäätökset lakkaavat olemasta voimassa tämän lain voimaan tullessa.

Tällä lailla kumotaan 17 päivänä maaliskuuta 1995 annettu laki yksityisistä teistä annetun lain muuttamisesta (378/95).

Kun asia tämän johdosta on ollut suuren valiokunnan käsiteltävänä, suuri valiokunta on päättänyt

ryhtyä eduskunnan asiassa tekemään päätökseen.

Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 1995